

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra STÆRKEST

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 606. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611305388496/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Francis Ewelyn havde drejet Hovedet og sagde:

— Det Uvejr vil vare hele Natten.

— Det vil det, svarede jeg, da ingen anden vilde tale.

Manden fra Norden havde stirret frem for sig, og da han talte paany, var det tørt og langsomt, som om han refererede eller som En, der fører noget til Protokols:

— Vi prøvede videre. Hver Morgen prøvede jeg bestandig alene med Crangier . . . Jeg havde endelig lært, hvordan vi hurtigere kunde vinde fremad. Jeg lod ham stille sig tæt ved Siden af mig, med Skulderen mod min Skulder. Saadan stod vi, mens jeg med et Greb holdt med min udspilede Haand om hans Arm:

— Tal nu, sagde jeg.

— Og han sagde Rollens Ord, mens hele hans Legeme skjælv og vi hele Tiden stod Skulder ved Skulder.

— Det blev udmærket.

— Vi havde kun „Skriget“ tilbage. Mennesket kunde ikke lære det Skrig. Han skreg med et Skrig (og han skal skringe af Rædsel), der vilde faa selve Kælderrotterne til at le. Jeg fandt tilsidst paa en Udvej. Der stod i Prøvesalen et stort Skab, Himlen véd, hvordan det var kommet der. Det var stort og sortmalet og saá ud, som det var en gammel Ligkiste, der stod op ad Væggen.

— En Dag lukkede jeg Skabsdøren op:

— Gaa ind i Skabet, sagde jeg.

— Crangier blev staaende.

— Gaa ind i Skabet, gentog jeg, men pludselig sagde jeg — aa, hvor jeg allerede havde lært at hykle og kaste fra mig —:

— Det vil sige, hvis De da tør.

— Kun hvis De tør, sagde jeg endnu en Gang, mens jeg holdt paa Skabsdøren og jeg var overbevist om, jeg turde give mit Hoved paa, at han var mørkeræd til Døden.

— Jo, jeg tør, svarede han og løftede Fødderne . . . ja, løftede dem nøjagtigt saadan alt for højt som den